

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vniversalis Historiæ Ecclesiasticæ Medvlla

Pareus, Daniel

Francofurti, 1633

Imperatores Romani Ab Augusto ad Traianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64973)

Larrone pastor, ex lupo ovis, Ecclesiam Christi longe lateque in Asia & Europa propagavit: tandem Romæ ad tribunal Neronis attractus, capite truncatus est, anno Christi 68. Doctrinæ & reliquæ vitæ Pauli historia, ex ipsius PAVLI Epistolis, & Actis Apostolorum sumi potest.

IMPERATORES ROMANI AB
Augusto ad Traianum.

SCeptro igitur à Iuda ablato, anno Imperii C. Octavii Augusti 42. natus est verus Augustus, magnus ille & honorabilis Princeps pacis, pater patriæ, Imperator exercituum summus, & salutis humanæ unicus instaurator, Dominus & Servator noster Iesus Christus. Sub Augusti successore Claudio Tiberio Nerone, seipsum victimam obtulit Deo Patri, pro redemptione totius generis humani. Hic Tiberius in Christi doctrinam nihil molitus est, motus Pilati narratione de mirabilibus Christi facinoribus scripta.

Caius Cæsar Caligula patronus fuit Herodis Agrippæ, cuius catenam ferream; qua victus fuerat, in auream eiusdem ponderis mutavit: & Herode Antipa cum Herodiade in exilium ablegatis, totius Iudææ Regnum tribuit: qui tamen superbia elatus, cum sibi vt Deo in theatro Cæsareæ passus esset acclamari, intestinorum dolore correptus subito, & à vermibus erosus, misere perit. Sub hoc Caligula Pontius
Pila

Pilatus exui, Annas, Caiphas, & multi Scribæ ac Pharifæi, hostes Christi, variis pœnis diuina vltione sublâti sunt.

Tiberii Claudii Drusi successor, Domitius Nero, primus Christianorum persecutor, eos in cruciatus inauditos dedit, alios pellibus ferarû infutos in mutuam lanienam incitauit, alios in ignem coniecit, eoq; ardente noctu ludos tanquam ad facem nocturnam commisit: donec à suis in angustias extremas adactus, fugitiuus, inter summos consciëntiæ terrores, hausto veneno, & manibus sibi ipsi allatis interiit. Sequentes Imperatores, Sergius Galba, A. Vitellius, Otho Syluius, non ita diu imperio præfuere.

Cum vero Iudæi sub Agrippa defecissent à Romanis, bello semel atque iterum sub Imperatore Flauio Vespasiano petiti sunt: donec tandem Titus filius, iusto Dei iudicio ac permissu, ciuitatem Hierosolymam occupauit, incendit, deleuit; vindictam sanguinis effusi, & spreti seruatoris, horribilem, à Iudæis repetens, cuius excidii vix simile vllis in historiis exstat exemplum.

Delata est autem sanctâ ciuitas, cum templo augustissimo, & infinitis millibus populi Iudæici, circiter annum Christi 72. vt esset perpetuum testimonium exhibiti Messix, & abolitæ politiæ Mosaicæ; atque exemplum iræ Dei aduersus omnem iniquitatem.

Titus Vespasiani frater, Flavius Domitianus, primus D B V M se appellari iussit: publica

edicta contra Christianos promulgavit, & persecutionem in eosdem acriter exercuit.

Nerua Cocceius, occiso Domitiano, Christianis pacem dedit, & in exilium eiectiones in patriam reuocauit: inter quos etiam fuit Iohannes Evangelista, qui à Domitiano in pathmon insulam relegatus fuerat.

EPISCOPI ROMANI.

Linus, natione Tuscus, primus est, quem scriptores plerique post petrum ponunt. Fungtus est Episcopatu Romano annis II. mensibus 3. diebus 12. Decollatus scribitur anno secundo Titi Vespasiani: anno Christi 82.

Lino in Episcopatu Romano successit Cletus, si platinæ & Nauclero credimus: Irenæus, Eusebius, Hieronymus, & alii, nullam prorsus Cleti faciunt mentionem: sed Anaclerum, natione Græcum, proximum post Linum ponunt: qui tyranni Domitiani iussu martyrio sit coronatus. Alii sub Traiano capite truncatum fuisse scribunt: & Lino successisse Clementem, natione Romanum; huic demum Anaclerum. Tam certa est pontificum Romanorum successio.

HÆRETICI.

Tamet si vna cum Apostolorum vera doctrina etiam enata est pseudoapostolorum falsa religio, zizania cum tritico; tamen minus periculi fuit.